

سخنرانی در دیدار جمعی از پرسنل نیروی هوایی ارتش به مناسبت روز نیروی هوایی - 19 بهمن / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

در ابتدا لازم است روز نوزدهم بهمن را که امسال با میلاد سردار بزرگ عاشورا مصادف است، به شما برادران عزیز نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران تبریک عرض بکنم و از عناصر برجسته و چهره‌های درخشان که نیروی شما در طول این چند سال به ملت ایران نشان داد و به انقلاب تقدیم کرد، تجلیل کنم.

این که ما روز نوزدهم بهمن را يك مقطع به حساب می‌آوریم و نیروی هوایی را با این روز معرفی می‌کنیم، در حقیقت تکیه بر يك مسأله‌ی ارزشی است و یقیناً تاریخ قضاوت خواهد کرد؛ همچنان که امروز هم با این که در بحبوحه‌ی قضایا هستیم و معمولاً در بحبوحه‌ی مسائل، کمتر می‌شود ابعاد آن را دانست و فهمید، اما چشمهای باز و دل‌های بیدار ملت ما قضاوت می‌کنند و در این چند ساله نیز قضاوت کرده‌اند.

خیلی مهم است که نیروی سوگلی رژیم، علی‌رغم همه‌ی تبلیغات و تلقیناتی که شده بود، در يك برهه‌ی حساس، آن شجاعت و آن آگاهی را پیدا کند که با ظلم و طغیان به صورت صریح مقابله کند و خود را به جناح اسلام و حق متصل نماید؛ و این اتفاق افتاد. در روز نوزدهم بهمن، آن چهره‌های جوان و مصمم نیروی هوایی - که بسیاری از آنها همین امروز بحمدالله در خلال عناصر مسؤول و کارگزار نیرو حضور دارند و بعضی از آنها هم به شهادت رسیده‌اند - علیه رژیم وابسته‌ی پهلوی اعلام موضع کردند و مردم را دلگرم نمودند؛ این کار اثر بسیار عجیبی داشت. من آن روز در خدمت امام شاهد قضایا بودم و این تحولی را که به صورت محسوس داشت در ارکان نظام کشور ما تحقق پیدا می‌کرد، دیدم. سبقت در جهاد و سبقت در پذیرش ارزشهای الهی و اسلامی و سبقت در فهمیدن حقیقت، يك ارزش است؛ این ارزش را نیروی هوایی ما کسب کرد و آن را با ارزش دیگری همراه نمود، که آن هم عبارت است از ایستادگی و صدق قول در میدانهای خطر.

نیروی هوایی ما، چه قبل از شروع ظاهری و رسمی جنگ تحمیلی، و چه بخصوص از هنگام شروع این جنگ تحمیلی طولانی و پرخسارت، در میدانها فداکارانه جنگید. همه‌ی عناصر این نیرو تلاش کردند - و حقیقتاً تا همه‌ی عناصر تلاش نکنند و قشرهای مختلف زحمت نکشند، نتیجه‌ی کار به آن خوبی ظاهر نخواهد شد - اما بخصوص خلبانهای شکاری ما برجستگیهایی نشان دادند و فداکاریهایی کردند که زبان عاجز است از این که بتواند در کلمات کوتاهی، حقایقی را که در میدان جنگ از این عزیزان و از بقیه‌ی عناصر نیرو سر زد و بُروز کرد، توصیف کند. من فراموش نمی‌کنم آن روزهایی را که در شدت جنگ و در بحبوحه‌ی حوادث تلخ، جوانان و خلبانان ما در آسمان چه فداکاریهایی می‌کردند؛ و افراد فداکار مؤمن این نیرو در زمین، در مقابله‌ی با تهاجم دشمن، چه مرارت‌هایی می‌کشیدند؛ همه‌ی اینها جزو پرونده‌ی معنوی و ذخیره‌ی الهی و آسمانی نیروی هوایی در دوران سخت‌ترین آزمایشهای این ملت است.

شاید اگر ما از راه پرورش یافتن عناصر برجسته هم بخواهیم قضاوت کنیم، نیروی هوایی یکی از آن دستگامهای نمونه‌ی ماست. چهره‌ی مثل شهید بابایی را این نیرو به ملت ایران داد. بحمدالله چهره‌های شبیه بابایی در میان این نیرو هستند و کم هم نیستند؛ کسانی که دانش و تسلط بر فن را، با اخلاص و عشق بی‌نهایت به اسلام و

هدفهای اسلامی و آمادگی برای اقدام در جهت مصالح این ملت و این کشور همراه کردند. امروز هم بحمدالله از این گونه افراد داریم و امید من این است که امثال این چهره‌ها روزه‌روز در این نیرو بیشتر بشوند. این جوانان، این نورسها، این دل‌های پاک و روحهای مطهری که با خلوص در جرگه‌ی این نیرو وارد می‌شوند، باید با همان روحیه‌ی فداکاری و اخلاص و آمادگی برای تحمل مشاق و زحمات در هنگام لازم، مدارج علمی و تحقیقی را بپیمایند.

بایستی ان شاءالله جنبه‌های ارزشی بر تمام تلاشهای این نیرو غلبه داشته باشد؛ کم‌این که تا آن جا که من اطلاع دارم، همین طور هم هست. مسأله‌ی نظام اسلامی و مسؤولیت خطیری که در این مقطع زمانی بر دوش ملت ایران قرار گرفته است، يك مسأله‌ی فوق‌العاده حساس است. جا دارد که هر فردی به تنهایی و در وجدان خود و با الهام از واقعیاتی که اتفاق افتاده است و می‌افتد، نسبت به این جریان تحلیل داشته باشد. برادران من! قضیه خیلی مهم است؛ مهمتر از آن چیزی است که ساده‌اندیشان می‌خواهند تصور کنند. مسأله فقط این نیست که ملتی بر يك نظام جبار و وابسته و نوکرصفت و فاسد شوریده و آن را کنار گذاشته و نظام دلخواه و مطلوبی را سر کار آورده است؛ قضیه از اینها خیلی بالاتر است.

نمی‌خواهم ادعا کنم که ملت ایران از روزی که وارد این مبارزه شد، به این هدف عالی‌یی که امروز در پیش روی او قرار دارد و این بار مسؤولیت سنگینی که امروز بر دوش ماست، به طور آگاهانه و دقیق فکر می‌کرد. آنچه مسلم است، این است که ملت ایران از ادامه‌ی حکومت جبارانه و فاسد و وابسته و نوکرباب رژیم پهلوی و مشکلاتی که از این طریق برای این کشور به وجود آورده بودند، به جان آمده بود و عشق به اسلام و علاقه و محبت به دعوت اسلامی، او را به میدان آورد؛ در نتیجه آن نظام فاسد و ضد اسلامی را با همه‌ی دنباله‌هایش از صحنه‌ی این کشور خارج کرد، تا يك نظام اسلامی را برقرار کند؛ همچنان که امام و رهبر عظیم‌الشأن این ملت آن را مطرح کرده بود و مردم آن را فهمیده بودند و پایش خون و جان دادند و مبارزه کردند. اما بعد از تشکیل جمهوری اسلامی، قضیه ابعاد بسیار وسیعتری پیدا کرد و دارای ابعاد جهانی شد. چرا؟ زیرا ملت‌های عالم و بخصوص ملت‌های اسلامی، ناگهان احساس کردند که درد مشترکی میان ملت ایران و مجموعه‌ی يك میلیارد مسلمان وجود دارد و آن، درد دورافتادن از اصل خود و دچار شدن در دست بن‌های قدرت استکباری است که بر تمام شوون زندگی این ملتها دارد اثر می‌گذارد و زندگی آنها را تباه می‌کند.

امت بزرگ اسلامی، این آگاهی را به‌طور وسیعی بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران به دست آورد. این موجب شد که دشمنی با اسلام و به‌طور مشخص دشمنی با جمهوری اسلامی، آن روز جزو برنامه‌های اساسی استکبار جهانی و دو ابرقدرت شرق و غرب قرار بگیرد و تصمیم بگیرند که این نظام اسلامی را - که این قدر برای آنها مشکل به وجود آورده بود - از کارایی و قدرت تأثیر بر روی ملتها بیندازند. دشمنیها شروع شد؛ از جمله‌ی این دشمنیها، تحمیل جنگ بود؛ از جمله‌ی این دشمنیها، محاصره‌ی اقتصادی بود؛ از جمله‌ی این دشمنیها، تلاشهای ضد امنیتی و خصمانه در داخل صفوف قشرهای مختلف ملت بود؛ از جمله‌ی این دشمنیها، تبلیغات گوناگون علیه جمهوری اسلامی و علیه این ملت بود؛ از جمله‌ی این دشمنیها، نسبت‌های دروغ به این کشور و این ملت و مسؤولان این کشور بود. در طول این سیزده سال، يك روز گردونه‌ی این توطئه‌ها متوقف نشده است و هر روز به شکلی ظهور کرده و ادامه دارد؛ تا امروز هم ادامه داشته و قاعدتاً بعدها هم تا مدتها ادامه خواهد داشت.

آنچه که در این میان قابل توجه است و به عنوان يك حقیقت درخشان برای جهان و برای تاریخ خود را نشان

می‌دهد، ناکامی این توطئه‌ها نسبت به ملت ایران است. دلیل این ناکامی، بقای نظام جمهوری اسلامی و استحکام روزه‌روز آن است؛ آنها نمی‌خواستند این‌طور باشد. دلیل این ناکامی، پیروزی جمهوری اسلامی در جنگ تحمیلی است؛ چیزی است که هر انسانی با اندک تأملی، این پیروزی روشن و واضح را درک می‌کند.

وقتی که همه‌ی دنیا همدست بشوند و بر سر ملتی خراب بشوند، برای این که آن ملت را از صحنه خارج کنند و مرزهای او را تغییر بدهند، اما بعد از هشت سال نتوانند، آن ملت بزرگترین پیروزی را به دست آورده است؛ این، علاوه بر پیروزیهای جنبی است که ما در دوران هشت سال جنگ داشتیم.

بسیاری از این ابتکارانی که امروز شما در داخل نیروی هوایی انجام می‌دهید، مرهون همان روحیه‌ی خودکفایی است که در دوران جنگ به وجود آمد؛ والا در روز اول جنگ که ما این‌طور نبودیم. روز اول جنگ، ما هواپیما بسیار داشتیم؛ قطعات یدکی خیلی داشتیم؛ هواپیمای آماده هم داشتیم؛ اما آنچه که نداشتیم، خودجوشی بود؛ که این خودجوشی به مرور به وجود آمد.

من فراموش نمی‌کنم که چند روزی از شروع جنگ تحمیلی گذشته بود که مسؤولان نیروی هوایی فهرستی برای من آوردند که نشان می‌داد که ما تا فلان مقطع زمانی - که حداکثر حدود سی و چند روز می‌شد - تمام هواپیماهای اف 4 و اف 5 و اف 14 ما زمینگیر خواهد شد! آخر لیست که طولانی‌ترین مدت را داشت، هواپیماهای ترابری ما بود. به این فهرست که نگاه می‌کردیم، معلوم می‌شد که ما حدود یک ماه و نیم دیگر هیچ هواپیمای قابل پروازی نخواهیم داشت! مصیبت برای یک ملت، اینهاست.

عده‌یی در آن روز خیال می‌کردند که ما از بین رفتنی هستیم؛ امریکاییها هم همین‌طور خیال می‌کردند؛ فکر می‌کردند که تمام شد؛ جنگی است و در ظرف یک ماه، دو ماه، شش ماه، تمام وسایل و تجهیزات هوایی و غیر هوایی جمهوری اسلامی را از بین خواهند برد؛ بعد این ملت مجبور است که دستهایش را بالا کند! آن حقیقت روشن این است که این ملت در مقابل این توطئه‌ها به خودسازی و درون‌سازی و خودجوشی پرداخت. امروز شما چیزی دارید که یک ملت به این آسانی آن را به دست نمی‌آورد و آن، اتکاء به نفس و کشف قدرت درونی و نفسانی و ذاتی است. به این دلیل است که شما امروز از آن روزها و از همه‌ی گذشته‌ی نیروی هوایی و ارتش در دوران تاریخش بسیار قوی‌ترید.

ملت ایران با همین روحیه در مقابل ابرقدرتها - که جداً تصمیم داشتند این ملت را از پا در بیاورند - ایستاد و پیروز شد و ابرقدرتها ناکام ماندند. ساده‌اندیشی است اگر فکر کنیم که دشمن با ناکام شدن در این مرحله، دست خواهد برداشت؛ کما این که ما امروز تبلیغات دشمن را می‌بینیم. البته امروز آنچه که می‌توانند فشار بیاورند، مرحله‌ی تبلیغات و مرحله‌ی توطئه‌های سیاسی علیه جمهوری اسلامی است؛ چون در مراحل گوناگونی ملت بحمدالله از آب و گل بیرون آمده و به رشد و بالندگی رسیده است. یکی از این تبلیغات، همین چیزی است که مکرر می‌شنوید و این روزها هم سروصدایش بلند است؛ تکیه بر روی تجهیزات و قدرت نظامی جمهوری اسلامی. چیزی که هرگز نمی‌خواستند به آن زبان بکشایند، امروز آن را به صورت مبالغه‌آمیزی در بوقهای جهانی خودشان تبلیغ می‌کنند که بله، جمهوری اسلامی چنین تجهیزاتی را از فلان جا خریده؛ فلان چیزها را آورده یا وارد خواهد کرد؛ فلان دانشمندانی را جمع کرده؛ فلان‌طور تجهیزاتی را دارد برای خودش فراهم می‌کند! اینها برای چیست؟ برای این است

که همچنان که سیاست طولانی آنها بوده، کشورها و دولتهای اسلامی را از جمهوری اسلامی مرعوب کنند. سیزده سال است که اینها دارند این سیاست را دنبال می‌کنند؛ مرعوب کردن کشورهای مسلمان نزدیک و اطراف ما از جمهوری اسلامی، و فاصله انداختن میان جمهوری اسلامی و آنها؛ در حالی که جمهوری اسلامی علیه کشورهای همسایه‌ی خود خطری به حساب نمی‌آید؛ جمهوری اسلامی حامی آنهاست.

در منطقه‌ی خلیج فارس دیدند که در طول این چند ساله اگر خطری به وجود آمد و آتشی برافروخته شد، یا از ناحیه‌ی یک کشور غیر ایران بود - یعنی رژیم عراق که در خلیج فارس آتش‌افروزی کرد و به دنبال خود قدرتهای بیگانه را به این منطقه کشاند - یا از ناحیه‌ی امریکاییها و همپیمانان آنها بود که آمدند منطقه را به یک منطقه‌ی آتش تبدیل کردند؛ آنها منطقه را ناامن می‌کنند.

در دوران جنگ همواره ما به امریکاییها می‌گفتیم، شما که می‌گویید ما برای حفظ امنیت منطقه ناوهای خود را وارد خلیج فارس می‌کنیم، بدانید که شماها ضد امنیتید؛ وجود شماها برخلاف امنیت است؛ امروز هم همین را می‌گوییم و همین حقیقت وجود دارد. اینها برای این که وجود خودشان را در خلیج فارس و در منطقه توجیه کنند، برای این که کشورهایی را وادار به سرازیر کردن دلارهای نفتی خود به خزانه‌های زرادخانه‌های امریکا بکنند و از آنها سلاح تهیه نمایند، برای این که بین جمهوری اسلامی و همسایگانش یک حالت بیم و هراس و احساس غربت به وجود بیاورند، تبلیغات مبالغه‌آمیز می‌کنند که جمهوری اسلامی درصدد تهیه‌ی تسلیحات است! تسلیحات ما هرچه که تاکنون بوده است و هرچه که بعد از این باید باشد، صرفاً برای دفاع از مرزهای این کشور و از این انقلاب و از ارزشهایی است که این انقلاب بر پایه‌ی آنها بنا شده است. تسلیحات نیروهای مسلح ما، هیچ‌گونه خطری را برای همسایگان ما به وجود نمی‌آورد؛ ما می‌توانیم از همسایگان خودمان دفاع کنیم.

دنیا دید در دورانی که مرزهای بین ما و عراق بدون هیچ‌گونه حاجزی (1) رها بود و عراق جای دیگری سرگرم بود - یا به اشغال کویت سرگرم بود، یا به پس دادن مکافات اشغال کویت سرگرم بود - اگر ما اندک انگیزه‌ی برای تعرض به همسایه‌ها داشتیم، جای آن بود که وارد مرزهای عراق بشویم؛ همچنان که هر دولت دیگری به جای ما بود، به احتمال زیاد این کار را می‌کرد؛ ولی ما نکردیم. در جمهوری اسلامی، انگیزه‌های تجاوزطلبانه وجود ندارد.

ما بر مبنای تفکرات اسلامی داریم حرکت می‌کنیم. ما با حکمت برخاسته و تراوش شده‌ی از اصول اسلامی داریم مشی می‌کنیم و کشور را اداره می‌کنیم. آن روزی که می‌شد وارد سرزمینهای عراق شد و لااقل تا مناطقی که نزدیک مناطق ماست و دارای عوارض طبیعی هم هست، جلو رفت، ما این کار را نکردیم. کسانی که اهل نقشه‌خوانی و اهل مسائل استراتژیک هستند، خیلی خوب می‌فهمند که جمهوری اسلامی در آن روز چه کارهایی می‌توانست بکند؛ ولی ما نکردیم؛ با علم و آگاهی و توجه هم نکردیم.

نیروهای مسلح جمهوری اسلامی برای دفاع در مقابل گرگهایی است که به جمهوری اسلامی دندان نشان می‌دهند؛ برای آن پنجه‌های خون‌آلودی است که سالهای سال از سفره‌ی بی‌صاحب این ملت خوردند و بردند و غارت کردند، و حالا که جمهوری اسلامی دست آنها را قطع می‌کند، به جمهوری اسلامی و ملت ایران پنجه نشان می‌دهند. نیروهای مسلح ما برای مقابله‌ی با آن عناصری است که با فضیلتها دشمنند و نمی‌خواهند این کشور و هیچ‌کسوری و هیچ‌ملتی به خود استقلال ببیند؛ چه آنها خودشان و چه مزدورانشان؛ که با کمال تأسف و خجلت باید بگوییم که بعضی

از اینها اصل ایرانی هم دارند؛ کسانی که به دشمنان این کشور پناه بردند و علیه این کشور و علیه پدر و مادر و خانواده و میهن خودشان، پنجه به خون آلوده کردند! نیروهای مسلح و قوت سلاح و بازوی جمهوری اسلامی برای مقابله با این رذالتها و رذلهاست؛ نه برای تعرض، نه برای تجاوز.

ما اگر از امنیت منطقه‌ی خلیج فارس حرف می‌زنیم و خود را در آن سهیم می‌دانیم، این ناشی از یک حق طبیعی است. خلیج فارس یک حوزه‌ی محدود و یک منطقه‌ی دربسته و سر بسته‌ی است که از لحاظ مرز، بیشترین سهم را جمهوری اسلامی دارد؛ طبیعی است که در امنیت و حراست از آن نقش داشته باشد. ما هرگز نخواستیم ژاندارم این منطقه باشیم و هرگز اجازه هم نمی‌دهیم که هیچ قدرت دیگری - چه از خود این منطقه، و چه از بیرون این منطقه، و امروز بخصوص آمریکا - بخواهد ژاندارمی این منطقه‌ی نفت خیز و بسیار قیمتی عالم را به خودش اختصاص بدهد. با این روحیه‌ی احساس تکلیف بر حراست از ارزشهای اسلامی و از مرز و بوم و مردم این کشور، تک تک آحاد نظامی ما - چه سپاه، چه نیروهای مختلف ارتش؛ از جمله نیروی هوایی - باید به کار نظامی خودشان بپردازند و در هر سطحی که هستند، تکلیفشان را انجام بدهند. امروز شما آن کاری که انجام می‌دهید، یک تکلیف وجدانی، دینی، ملی، ارزشی و انسانی است.

قدرتهای بزرگ نمی‌خواهند که ملتها نفس بکشند و روی پای خودشان بایستند؛ می‌بینید که روزه‌روز می‌خواهند قدرت خودشان را در دنیا توسعه بدهند.

البته تاریخ معلم خوبی است. تاریخ به ما این درس را داده است که هیچ قدرتی با آن چنان سرکشیهایی که امروز ما در قدرتهای بزرگ و بخصوص در آمریکا می‌بینیم، ادامه نخواهد یافت و پاینده نخواهد بود؛ اینها با سر به زمین خواهند آمد؛ همچنان که در گذشته‌ی بسیار نزدیک، آن ابرقدرت دیگر با سر فرود آمد! هرکسی طوری فرود می‌آید؛ هرکسی به بهانه‌ی فرود می‌آید. این افزون‌طلبیها، این دست تجاوز به سمت جهان دراز کردنها، این مقابله‌ی با احساسات پاک و خالص ملتها، مطمئناً آینده‌ی خوبی نخواهد داشت؛ اینها بسیار بی‌فراجم و ناموفق است. البته ملت ایران باید هوشیار باشند؛ شما نیروهای مسلح نیز باید هوشیار باشید.

من از پیشرفتهای نیروی هوایی مطلعم و آنها را بسیار پُرارج می‌دانم. شما کارهای خوبی کرده‌اید. آنچه که امروز در نیروی هوایی جریان دارد، حاکی از زنده بودن و زدن نبض سالم این نیروست. این تپشی که امروز در نیروی هوایی هست، چیز خوبی است؛ این را حفظ کنید؛ آن حقیقت ارزشی را همواره به آن برسانید؛ مراقب باشید که این حرکات و این کاری که انجام می‌گیرد، با ارزشهای انقلابی و اسلامی، هماهنگ و دوش‌به‌دوش پیش برود. مبدا طوری بشود که ارزشهای انقلابی و اسلامی، در گوشه‌ی از گوشه‌های ارتش - از جمله نیروی هوایی - و سایر نیروهای مسلح، غریب و مهجور باشد. قوت و ریشه‌داری این ملت و شما عزیزان، ناشی از همان انگیزه‌های معنوی و اسلامی و آن روح شجاعت و آن ایستادگی است.

بنده مجدداً یاد این روز عزیز را - که در سیزده سال قبل اتفاق افتاد - گرامی می‌دارم. امیدوارم این خاطره را هر چه بهتر و بیشتر و زیباتر، در دل و در واقعیت زندگیتان حفظ کنید. چه خوب بود اگر کسانی که در آن روز شرکت داشتند، دقایق و جزئیات این حادثه را می‌نگاشتند، تا برای کسانی که مطلع نیستند، یا برای آیندگان بماند و مورد توجه قرار بگیرد و ظرایف آن کشف بشود. امیدواریم که خداوند متعال روزه‌روز به شماها کمک کند؛ قلب مقدس

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

ولی عصر (ارواحنا فداه) از شماها راضی و خشنود باشد و ادعیه‌ی زاکیه‌ی آن بزرگوار شامل حال شما بشود و روح مطهر امام عزیز و شهدای بزرگوارمان از همه‌ی ما خشنود باشد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

-----
1) حایلی